# Nguyen Duy Nhien - Loi Kinh Xua 04

*Nguyễn Duy Nhiên — Thiền Quán & Lời Kinh Xưa*

Nguyen Duy Nhien - Loi Kinh Xua 04

Trang gốc

Trang web BuddhaSasana

Times (Unicode) font

Lời Kinh Xưa, Buổi Sáng Nầy

Nguyễn Duy Nhiên

Nhà Xuất Bản Sinh Thức

Điện thoại: (703) 787-3377

Điện thư: sinhthuc@sinhthuc.org

Trang nh à: http://www.sinhthuc.org

II. Nuôi Dưỡng Một Bình Yên

Dòng Sông Quê Cũ...

Có thể rồi mặt trời sẽ lặn. Tôi nghĩ vậy. Vì cuộc đời phải có bốn m ùa. Như hôm nay tôi đứng im nh ìn mặt trời loáng thoáng trên sóng nước l ăn tăn. Tôi ngồi dưới một t àng cây xanh, lá với nắng xôn xao trên đầu. Thảm cỏ xanh chạy xuống đồi.

Tôi có những nỗi ưu tư, muốn được nắm tay bạn đi cho cuộc đời trở lại lặng y ên. Làm sao ng ăn được gió sóng hở bạn! Cho tôi một lần l àm thơ. Những bài thơ n ăm chữ rơi như những giọt mưa xuống cuộc đời. Thật trong v à thật đơn sơ. Nhẹ hơn mây, theo gió bay đi phi êu du ngàn trùng nơi biển xa, khe núi.

Bên ấy cuộc đời có xanh không? Có những con đường trải lá thu, phủ ho àng hôn không? Có những đ êm tr ăng tỏ không? Bạn có biết tôi muốn nói g ì? Tôi muốn nằm xuống êm êm, ngủ vùi cho đến hết một m ùa. Đừng đánh thức tôi dậy bạn nhé, dẫu l à mùa xuân.

Con đường đi có trải những vi ên sỏi trắng, lạo xạo dưới chân tôi. Bạn nghe có nhớ gì không? Cái thuở ấy trưa nắng cháy, một tờ lá không động đậy, chúng m ình rủ nhau ra rừng bắt bướm. Những con bướm cánh đen, v àng, đỏ. Người ta đem về ép khô, bảo l à đẹp.

Đôi khi có những hạnh phúc m à mình không chạm đến được. V ì họ là người mà ta cũng chỉ là con người. Thôi thì hãy ngồi yên nghe tiếng suối chảy, tiếng thủy tinh, trong như tiếng nắng. Bạn bè ta, ai lại còn có những ai trong ngày tháng. Trời trưa nay nắng, nhớ trưa quê mình bên giòng sông quê nội. Tuổi thơ thả theo cánh diều bay cao trên những cánh đồng, tr ên ruộng lúa, có nước bùn, có con trâu đen.

Tôi có tự dối mình không, giải thoát là chuyện không thật! Trở về ngày ấy có vài chiếc cốc nhỏ đơn sơ, b ãi cỏ xanh và một niềm mơ ước. Niềm mơ ước ấy vẫn còn thả bay cao, ngủ yên trong mây, trong gió. Tôi không chờ đợi hạnh phúc nữa đâu, v ì tôi biết rằng hạnh phúc hoặc có, hoặc không.

Ngày mai trời có lỡ mưa xin tôi nhớ che đầu, lỡ ướt tóc nhau rồi cuộc đời sẽ nhuốm bệnh. Bạn h ãy nắm lấy tay tôi cho nghe đời ấm áp. Tôi l à ai hay tôi sẽ là gì! Cuộc đời n ày tôi sẽ gom lại trong chiếc chiếu ngồi thiền và đem phơi dưới nắng. Chuyện vô thường, chỉ có một ng ày mưa thôi, đời chắc sẽ không l àm gì ướt át mãi đến thi ên thu...

--ooOoo--

Bóng Mây Khe Núi

Tôi muốn nghe tiếng suối chảy trong một ngôi rừng mùa thu. Tôi muốn ngồi trong một c ăn ph òng vắng nghe trời chuyển mưa. Tôi muốn đi tr ên con đường dốc nhỏ v ào một sáng sương mù. Tôi muốn nhìn ánh tr ăng nằm trong một hạt sương đọng tr ên lá. Tôi muốn đứng y ên lắng nghe sự thinh lặng của không gian trong một ngày mưa tuyết. Tôi muốn lên núi xem mặt trời đỏ b ình minh nhuộm hồng trời đất. Tôi muốn nh ìn đường phố buổi trưa th ành phố vắng người. Tôi muốn buổi chiều ngồi ngoài hiên, nghe tiếng chim tíu tít gọi nhau về tổ. Tôi muốn nhìn một sân cỏ rộng mới cắt. Tôi muốn ngồi nghe Moon Light Sonata của Beethoven, tiếng nhạc dương cầm theo ánh tr ăng rơi rụng tr ên cành lá hòa với tiếng đ êm. Tôi muốn đứng tr ên chiếc cầu gỗ trước một tòa lâu đ ài thời trung cổ ở Âu Châu, với những lũy, những hào, vào một hoàng hôn nắng hắt hiu. Tôi muốn ngồi trên một phiến đá to Kim Tự Tháp, nh ìn mặt trời lặn ở phía bên kia bờ sông Nile. Tôi muốn đi dọc theo bờ suối ngược d òng để t ìm nguồn.

Tôi muốn ôm một đứa bé miệng cười toe toét v ào lòng. Tôi muốn nắm tay một người già cô đơn. Tôi muốn chạy giỡn tr ên những vũng nước vào một ngày mưa dầm dề ở quê nhà. Tôi muốn nhìn một đứa bé ngủ say. Tôi muốn đem lại cho cuộc đời một người n ào đó một ý nghĩa. Tôi muốn dẫn mấy đứa cháu đi nhặt những vỏ s ò đủ m àu, đủ dạng tr ên một bãi biển vắng người. Tôi muốn thức sớm để sửa soạn l ên đường. Tôi muốn nh ìn nước chảy xiết trong những con kinh nhỏ sau một ngày mưa lớn. Tôi muốn nhìn mùa thu ở vùng cao nguyên đông bắc. Tôi muốn bỏ chân không chạy từ tr ên cát nóng xuống nước biển xanh mát. Tôi muốn nhìn những con vịt trời bay thành hình chữ V về phương nam. Tôi muốn nhìn những cuộc chia tay ở một ga xe lửa. Tôi muốn nhìn những cuộc xum họp ở một ga xe lửa. Tôi muốn đi tr ên những phiến đá lớn đặt tr ên một con đường mưa lấm b ùn. Tôi muốn một ngày không ai biết tôi ở đâu. Tôi muốn theo sông Cửu Long đi ngược về nguồn, l ên tận ngọn Hy Mã Lạp Sơn cao vút nằm khuất trong mây. Tôi muốn người ta chỉ viết những quyển sách dễ đọc. Tôi muốn buổi sáng chủ nhật uống một ly c à phê, nói chuyện tào lao vô ích với bạn bè. Tôi muốn ngồi trọn một ngày trong thư viện. Tôi muốn viết nhật ký. Tôi muốn một ngày không nghe, không biết gì tin tức, thời sự nóng bỏng. Tôi muốn đi xe lửa từ bờ Thái B ình Dương sang bờ Đại Tây Dương. Tôi muốn ngồi uống tr à dưới tr ăng rằm mười sáu.

Tôi muốn bỏ vào ống heo tất cả những đồng xu lẻ m à tôi nhặt được. Tôi muốn bỏ một tờ giấy hai chục v ào chiếc lon nhỏ bằng thiếc của ông già ăn xin ngồi đầu xóm. Tôi muốn ngủ một giấc không mộng mơ. Tôi muốn lau khô một giọt nước mắt. Tôi muốn l àm cho một người bớt sợ hãi. Tôi muốn tin vào chuyện thần tiên. Tôi muốn những đ êm tối khó kh ăn đừng d ài quá. Tôi muốn khổ đau không đồng nghĩa với lại cô đơn. Tôi muốn người ta không c òn coi bệnh tật là những chuyện bất thường. Tôi muốn mây bay thấp hơn. Tôi muốn những ngọn núi cao hơn. Tôi muốn nhốt mây bay trong đáy giếng. Tôi muốn nh ìn mênh mông sa mạc. Tôi muốn quên một vài chuyện cũ. Tôi muốn nhớ một hai chuyện xưa. Tôi muốn nhìn trái đất từ ngo ài không gian. Tôi muốn ai cũng tin vào ông địa. Tôi muốn leo l ên núi cao xem lá đổ b ên thác nước. Tôi muốn nhìn vào đôi mắt của trẻ sơ sinh. Tôi muốn chạm nhẹ v ào những hoa mắc cở mọc ven đường. Tôi muốn t ìm được một chiếc lá v àng đẹp hơn của m ùa thu n ăm trước. Tôi muốn nghe tiếng thông reo tr ên núi. Tôi muốn những khổ nhọc rồi chỉ là dấu chân chim trên không trung. Tôi muốn leo lên núi cao nhìn xuống trần gian. Tôi muốn ngồi nghe một cụ già kể chuyện đời xưa.

Tôi muốn c ăn nh à tôi ấm trong mùa đông v à mát trong mùa hè. Tôi muốn một buổi tối tắt đ èn xúm xít ngồi nghe kể chuyện ma. Tôi muốn xuống phi trường gặp lại người thân. Tôi muốn đi tr ên một bờ ruộng đất, hai b ên lúa xanh rì. Tôi muốn ngửi mùi nước mưa trong những lu sành to hứng nước đổ từ máng xối. Tôi muốn chạy thả diều v ào những buổi chiều lộng gió. Tôi muốn đi xe đạp dưới mưa. Tôi muốn ngồi đọc sách dưới một gốc cây gi à bên đường, xa xa l à rặng Trường Sơn. Tôi muốn ngồi yên trên một con đ ò đi tr ên sông nước phù sa nhiều lục bình. Tôi muốn nghe tiếng mưa đổ ầm ĩ tr ên mái tôn, rạt rào trên lá chuối. Tôi muốn đi chân không tr ên nền nhà làm bằng đất nâu. Tôi muốn nh ìn chiều về trên những con sông ở miền Tây. Tôi muốn đi dạo dưới ánh trăng tr ên một con đường l àng. Tôi muốn mặc áo trắng quần xanh đi học. Tôi muốn đứng xếp h àng trước khi vào lớp. Tôi muốn được coi lại tuồng cải lương "Y êu Người Đi ên" của gánh Dạ Lý Hương n ăm n ào. Tôi muốn đọc truyện Kiều. Tôi muốn nghe tiếng g à xao xác gáy trưa.

Tôi muốn vào th ăm một ngôi ch ùa cổ. Tôi muốn leo lên những bậc thềm cao đứng nh ìn xuống một thung lũng nhiều gió. Tôi muốn đọc hồi ký của cụ Nguyễn Hiến L ê. Tôi muốn xem tự truyện của thánh Gandhi. Tôi muốn được một lần gặp thầy Thanh Từ. Tôi muốn nh ìn mây bay trên quê hương. Tôi muốn bay như mây trên quê hương. Tôi muốn ngồi trong giáo đường v ào một buổi chiều vắng người. Tôi muốn vào thiền đường trong những buổi sáng sớm, ngồi quấn m ình trong ch ăn như những con tằm nằm trong kén ươm mơ hạnh phúc. Tôi muốn Kinh Lăng Nghi êm dễ đọc v à dễ nhớ hơn. Tôi muốn được l àm thị giả cho Sư Ông. Tôi muốn hiểu được Dịch. Tôi muốn biết đọc v à viết chữ Nho. Tôi muốn nhặt một lá bồ đề ép v ào trang kinh cũ. Tôi muốn ngồi nghe tuổi trẻ chia xẻ những ưu tư với thầy Nhất Hạnh. Tôi muốn nghe tiếng hét của thầy Lâm Tế. Tôi muốn xách một thùng nước làm bằng gỗ trong một ngôi chùa cổ. Tôi muốn thấy núi không phải là núi và sông không phải là sông. Tôi muốn thấy núi cũng chỉ là núi và sông cũng chỉ là sông. Tôi muốn một ngày im lặng. Tôi muốn gom vũ trụ, góp thời gian cất vào trong hạt bụi bay giữa không gian. Tôi muốn ngồi trên đỉnh núi

Linh Thứu nh ìn mặt trời đỏ. Tôi muốn đọc một b ài thơ thiền bình dị:

Mưa tạnh, khe núi tĩnh

Ngủ mát dưới rừng phong

Nhìn lại cõi nhân thế

Mắt mở vẫn say nồng.

Tôi muốn khi trời nắng: đất khô, v à khi trời mưa: lá ướt. Tôi muốn đi, đứng, nằm, ngồi thong thả trong trời đất như một chiếc lá v àng chín rơi trên một ao nước tĩnh lặng giữa rừng thu - nhẹ như bóng mây trong khe núi.

--ooOoo--

Cát Bụi Muộn Phiền

Ngày hôm nay, trời nắng trôi về trong một không gian xanh lơ, nằm im trên một cụm mây trắng. Sáng nay, tôi thấy thiếu bình yên, nhưng ngoài kia cửa sổ, chim vẫn hót ca, mặt trời vẫn ươm hong những hạt sương trên một chiếc lá xanh. Tôi biết sự có mặt của những muộn phiền, trôi dạt về từ những khổ đau từ vô thủy. Có một giọt nắng đong đưa tr ên chiếc lá, rơi xuống đất vụn vỡ th ành những mảnh thủy tinh nho nhỏ. Tôi đem muộn phiền ra hong khô dưới trời, cho gió nhẹ thổi tan l àm cát bụi đi luân hồi trong vũ trụ.

Hơi thở, trời xanh, gió mát sáng nay tụ hội về để ấp ủ, chuyển hóa những muộn phiền trong tôi. Tôi muốn được đưa tay sờ sự vô thường trong khổ đau, cũng như trong hạnh phúc. Như một lần nhặt chiếc vỏ s ò nào nằm ngả nghiêng trên một bãi biển vắng người, xô dạt theo bọt sóng rì rào. Chiếc vỏ cứng như vôi, lấp lánh muôn màu, những hạnh phúc, muộn phiền ấp ủ trong chiếc vỏ ấy, giờ phiêu dạt nơi nao, nghe vi vu trong gió biển.

Những khổ đau từ vô thủy vẫn quẩn quanh theo chân hạnh phúc. Tất cả l à mộng, là huyễn hóa, như ánh nắng đi qua hạt nước mắt, phân vỡ muôn m àu, như hư không nằm trong trũng bàn tay, như ánh tr ăng chiều mưa, như tiếng đ àn rơi trên suối, như giọt mưa l ăn tr ên chiếc lá, như giấc ngủ mùa thu dưới gốc một cây tùng, trong bước chân thiền hành tôi thấy huyễn hóa nuôi dưỡng một bình yên.

Ngày nắng, chiều mưa, trưa lạnh, đ êm mát, tôi đứng dậy ôm những muộn phiền giả hóa. Ng ày nắng đời ch ùng xuống như một giây đ àn thấp, tôi nghiêng tai lắng nghe tiếng hư không, cái gì thật sự là có? Tìm quẩn quanh chỉ thấy lại dấu chân của mình trong buổi ban đầu. Một hạt nước mắt chạy loanh quanh trong mắt, rơi xuống má chưa bao giờ khô.

Ngoài kia nắng ướp hong hàng cây thông, trong đây tiếng nhạc đong đưa c ành lá. Dây đ àn rơi như những hạt mưa thấm ướt trong tâm hồn. Ôi một hạnh phúc nào tan vỡ khi khổ đau vừa chạm đến, chỉ c òn lại một nụ bình yên yếu ớt. Tôi ý thức được hơi sương lạnh thấm v ào chiếc áo vải, ánh nắng đẹp, nhưng sáng nay chưa l àm đủ ấm. Tư tưởng đứng y ên giữa chập chùng ý nghĩ. Những muộn phiền kéo về đây l àm sáng thực tại,

khổ đau n ày có nhiệm mầu không?

-ooOoo-

Đầu trang | 01 | 02 | 03 | 04

Chân thành cám ơn chị Diệu Tịnh, NXB Sinh Thức, đ ã gửi tặng bản vi tính (Bình Anson, 12-2003)

[ Trở về trang Thư Mục ]

last updated: 15-12-2003

*Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.*